

Nieuwsbrief mei 2015

Rabobank Waalre rekening: NL 24 Rabo 0172 9114 35
Website: <http://www.hulp-moldavie-transnistr.ie.nl>
ANBI: 8219.83.520

Beste mensen,

Hartelijk dank voor uw belangstelling en giften die wij mochten ontvangen. Het geeft ons steun en de financiële middelen om met ons werk door te gaan.

Sinds enkele jaren maakt Marola Caris deel uit van ons bestuur en heeft zij mede een werkbezoek gebracht. Het was haar eerste reis naar Transnistrië. Hiervan doet zij in deze Nieuwsbrief verslag.

Vertrokken uit een welvarend Nederland, aangekomen in een armoedig Transnistrië. Als je in de wereld van Transnistrië binnen treedt, lijkt het allemaal onwerkelijk. Ons werkbezoek van 18 tot en met 22 maart was zeer indrukwekkend. Alles is daar grauw en grijs, de wegen vol gaten, de huizen vervallen. Dit is alleen nog maar de aanblik aan de buitenkant van het armste land van Europa.

Veel mensen zitten zonder werk, waaronder ook onze vaste tolk en chauffeur: Benjamin. De pensioenen worden steeds minder waard, de roebel verliest zijn waarde, kosten levensonderhoud zijn schrikbarend gestegen. De mensen zijn bang voor het uitbreken van een oorlog nu de situatie in de Oekraïne zo onzeker is. Geen wonder dat de mensen daar niet vrolijk zijn en niet of nauwelijks lachen. Gelukkig konden wij namens de Stichting en dankzij uw donaties, een klein lichtpuntje in het leven van de allerarmste inwoners van Transnistrië brengen.

We hebben het internaat in Bender bezocht, waar 60 kinderen wonen. De directrice Maria was zeer dankbaar voor uw donatie van het afgelopen jaar, die besteed is aan zomerkleding voor de kinderen. We hadden heel even een glimlach op de gezichtjes van de kinderen getoverd, door ze te verblijden met een pakje drinken en een stuk chocolade.

In de vorige nieuwsbrief heeft u kunnen zien en lezen dat de donaties voor de psychiatrie in Tiraspol, waar momenteel 350 patiënten verblijven, heel goed besteed zijn aan het rooien van bomen die een gevaar vormden voor mens en gebouwen.

We zijn Jana gaan bezoeken, een gehandicapte vrouw met een dochtertje van 8 jaar. Wij steunen haar maandelijks met een bijdrage om een beetje rond te komen. Jana vroeg of wij haar vriendin, alleenstaande moeder met 5 kinderen, ook maandelijks wilden steunen. Wij zijn bij haar gaan kijken. Toen we daar aankwamen stakte mijn adem. Zij woont in een voor ons onbewoonbaar verklaard huis. Binnen gekomen leken de deuren wel zwart geblakerd, zonder een likje verf erop. Er stond een 1 pits elektrisch kookpitje in een vervallen keuken. De jonge vrouw stond daar met een baby op haar arm. De andere kinderen waren vrolijk, zoals kinderen altijd zijn. Zij weten niet beter in deze wereld vol armoede.

Binnen in een van de vele woningen

Voor het internaat in Glenoia hebben we 500 schriften, pennen en speelgoed voor de kinderen gekocht. We hebben Vanja weer ontmoet, een jongen die een aantal jaren geleden geopereerd is aan zijn hazenlip. Hij kan nog moeilijk praten en moet nog een keer geopereerd worden. Ook Nicolai en zijn zus Vika ontmoetten we bij de studentenflat waar zij nu tijdelijk wonen. Zij doen beiden een opleiding om in hun eigen levensonderhoud te kunnen voorzien. Met hun gezondheid gaat het redelijk goed.

Tijdens onze laatste werkdag hebben we meegeholpen om de 60 voedselpakketten uit te delen onder de allerarmsten in de twee dorpen Bichok en Novavladimirokov. Waar wij in de beginperiode voor 5½ Euro een voedselpakket samen konden stellen, betalen wij nu 9 Euro.

Het was erg fijn om de verpleegster Galya te ontmoeten. Zij werkt parttime voor de stichting en blijkt een gouden greep te zijn. Zij verricht niet alleen medische handelingen, maar geeft adviezen bij het gebruik van medicijnen, ondersteunt de ouders met een gehandicapt kind, maakt schoon en kookt voor de ouderen die dat zelf niet meer kunnen. Het verschil bij de meest schrijnende gevallen is goed zichtbaar en de mensen zijn dan ook ontzettend dankbaar. Ze zijn blij met hun nieuwe matras, dekbed met overtrek en nachtjapon, geschonken door de Stichting.

Galya en Toos met bedlegerige oudere vrouw

Er zijn veel verschillende gezinnen die hun gehandicapte kinderen, broer, zus of eega in huis zelf verzorgen. Deze gehandicapten liggen of zitten vaak hele dagen op bed. Een hele zware taak die op de schouders van deze mantelzorgers rust. Voor deze mensen hebben we diep respect.

We willen graag deze mensen helpen en laten weten dat we aan ze denken. Het geeft een dankbaar gevoel om een sprankje hoop te geven en heel even een glimlach te zien op hun gezicht.

Moeder met gehandicapte dochter en zus in huis

Dankzij uw donaties kunnen wij deze mensen helpen, steunen en proberen een beetje vreugde te brengen in hun zware bestaan door elke maand een voedselpakket te verstrekken, hout, kleding en de verzorging en aandacht van Galya de verpleegster.

Hopende op uw steun te mogen blijven rekenen, want zonder uw hulp kunnen wij deze mensen niet helpen.

Marola Caris